

Γαρδένια: καλλιέργεια και φροντίδα ενός

Γαρδένια είναι ένα από τα πιο **ευωδιαστά φυτά** κήπου. Αν δεν είχατε ποτέ γαρδένια έχετε χάσει μια από τις μεγαλύτερες χαρές της κηπουρικής: το υπέροχο, γλυκό της άρωμα.

Παρόλα αυτά, όπως και τα περισσότερα φυτά που μας κεντρίζουν τις αισθήσεις, η γαρδένια έχει τα δικά της **μυστικά** που θα πρέπει να γνωρίζετε, προτού τη φυτέψετε στον κήπο ή στο μπαλκόνι σας.

Η γαρδένια κατάγεται από την **Κίνα και την Ιαπωνία**. Ως φυτό εκτιμάται όχι μόνο για το υπέροχο άρωμά του, αλλά και για τα κομψά κηρώδη λευκά άνθη και τα παχιά, γυαλιστερά και αειθαλή φύλλα του.

Το πιο συνηθισμένο είδος γαρδένιας, η ***Gardenia jasminoides***, μπορεί να μεγαλώσει σε ύψος από 1,20 έως 1,80 μέτρα και είναι αρκετά παχύ ως φυτό. Άλλες ποικιλίες, όπως η "Radican", δεν μεγαλώνουν τόσο πολύ ή γίνονται «νάνοι». Υπάρχουν 250 διαφορετικά είδη, οπότε υπάρχουν γαρδένιες για κάθε γούστο.

Οι γαρδένιες αγαπούν την υγρασία, αλλά και το **καλά αποστραγγιζόμενο όξινο έδαφος**.

Άρα το έδαφος πρέπει να είναι πάντα ελαφρώς νωτισμένο.

Οι γαρδένιες αναζητούν ένα έδαφος πλούσιο σε οργανική ουσία, αφράτο και χωρίς ασβέστη. Γι' αυτό προτιμάται η καλλιέργεια σε γλάστρα όπου θα έχουμε τοποθετήσει το κατάλληλο φυτόχωμα.

—Η υγεία της γαρδένιας

Οι συνήθειες «εχθροί» της γαρδένιας είναι οι **αλευρώδεις**, δηλαδή έντομα πιο γνωστά και ως άσπρα μυγάκια, που θεωρούνται εύκολα θεραπεύσιμοι με εντομοκτόνο σαπούνι, αλλά και το κιτρίνισμα των φύλλων, που προκαλείται από χλώρωση, μια ένδειξη τροφοπενίας σιδήρου. Κάτι τέτοιο μπορεί να αντιμετωπισθεί με το κατάλληλο **λίπασμα**.

Η γαρδένια είναι αειθαλές φυτό, δηλαδή ανανεώνει τα φύλλα της όλο το χρόνο. Άρα, όταν τα φύλλα της πέφτουν δεν σημαίνει απαραίτητα ότι έχει κάποιο πρόβλημα.

Επίσης το κιτρίνισμα των φύλλων είναι κάτι **φυσιολογικό** όταν τα φυτά είναι κοντά στην ανθοφορία και «πιέζονται» για να λειτουργήσουν εντονότερα. Η περίπτωση αυτή είναι τελείως διαφορετική από την εικόνα που εμφανίζει το φυτό λόγω της έλλειψης σιδηρού.

Στην πρώτη όλο το φύλλο είναι κίτρινο, ενώ στη δεύτερη τα νευρά μένουν πράσινα. Όταν δούμε ότι οι μύτες των φύλλων γίνονται καφέ, αιτία είναι η ξηρή ατμόσφαιρα.

—Φροντίδα

Ο καλύτερος τρόπος για να έχετε μια γαρδένια προσαρμοσμένη στις συνθήκες του σπιτιού σας είναι να ξεκινήσετε με ένα **μικρό φυτό**. Όσο αυτό μεγαλώνει θα εγκλιματίζεται στο περιβάλλον του χώρου.

Η γαρδένια **απεχθάνεται τις μετακινήσεις!** Αν θέλετε λοιπόν μια γαρδένια που να σας χαρίζει απλόχερα τα άνθη και το άρωμά της φροντίστε πρώτα να την βάλετε στο καταλληλότερο γι' αυτή μέρος και μετά αφήστε την στην ησυχία της.

Όταν μια γαρδένια έχει παρά πολλά μπουμπούκια είναι πιθανό να πέσουν μερικά από αυτά πριν ακόμη ανοίξουν. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει σοβαρή έλλειψη θρεπτικών στοιχείων ή οποιαδήποτε μεταβολή συνθηκών (θερμοκρασίας,

υγρασίας, αερισμού, ασθενειών).

—Πότισμα

Η σχέση της γαρδένιας με το νερό είναι ιδιαίτερη. Απεχθάνεται το στάσιμο νερό στο πιατάκι εξίσου με την ξηρασία. Πολύ χοντρικά υπολογίζουμε 5-6 φορές το μήνα πότισμα το καλοκαίρι, τις μισές την άνοιξη και το φθινόπωρο, ελάχιστα το χειμώνα.

Το χώμα πρέπει να είναι πάντα ελαφρά νοτισμένο. Η επιφάνειά του πρέπει να φαίνεται υγρή όταν την αγγίζουμε, αλλά το πολύ πότισμα μπορεί να σκοτώσει το φυτό.

Η γαρδένια **δεν τα πάει καθόλου καλά με το χλώριο** που περιέχει το νερό του δικτύου ύδρευσης. Επίσης δεν της αρέσουν καθόλου και τα άλατα. Γι' αυτό την ποτίζουμε μια φορά την εβδομάδα με **νερό που έχουμε διαλύσει μέσα λίγο ξύδι** ή με απιονισμένο νερό(αυτό για το σιδέρωμα). Και για να την απογειώσουμε ας ψεκάσουμε και τα φύλλα της με το ίδιο νερό.

Λέγεται ότι πρέπει να την προστατεύουμε από το κρύο, ειδικά όταν η θερμοκρασία πέφτει κάτω από τους 10 βαθμούς Κελσίου, αλλά αντέχει και χαμηλότερες.

Θέλει μόνο προστασία από τους άνεμους.

Το καλοκαίρι είναι ιδιαίτερα δύσκολη περίοδο για τη γαρδένια. Κυριότερο μέλημα μας μετά το πότισμα είναι να **την προστατεύουμε από τον καυτό ήλιο** και για αυτό τη βάζουμε σε σκιερή θέση.

—Πού την φυτεύουμε

Μην φυτέψετε μια γαρδένια στο έδαφος! Θέλει έδαφος πλούσιο σε οργανική ουσία, αφράτο, με καλή στράγγιση, χωρίς ασβέστη. Κάτι τέτοιο είναι ανέφικτο να γίνει στο έδαφος, όποτε καταλήγουμε στη **γλάστρα** την οποία μπορούμε να γεμίσουμε με το κατάλληλο χώμα, αλλά και να μεταφέρουμε σε σκιερή και υπήνεμη θέση .

Μην μπερδεύετε διάφορα χώματα που βρίσκετε στα μαγαζιά ή στα χωράφια. Κατάλληλα χώματα για την γαρδένια είναι τα **φυτοχώματα**, όπως το καστανόχωμα και το αργιλόχωμα ή η ξανθιά τύρφη που προστίθεται και ως βελτιωτικό στράγγισης.

Το βέλτιστο χρώμα για τη γαρδένια είναι το **καστανόχωμα**, ενώ αποφεύγουμε την κοπριά διότι ανεβάζει το pH του εδάφους. Και μην ξεχνάτε τον υγρό σίδηρο, τουλάχιστον 2 φορές τον μήνα, άνοιξη και καλοκαίρι.

Η επιλογή της γλάστρας είναι άλλη μια υπόθεση. Μπορεί να μας προκαλεί εντύπωση, αλλά το καλύτερο δοχείο για τη γαρδένια είναι ο τενεκές, σαν αυτούς που χρησιμοποιούν οι γιαγιάδες στα ορεινά χωριά και στα αιγαιοπελαγίτικα νησιά.

Αφού το φυτό κάνει τον κύκλο της ανθοφορίας, κάτι που συμβαίνει δυο φορές το χρόνο, στο τέλος της άνοιξης και στις αρχές του φθινοπώρου, κλαδεύουμε κόβοντας από κάθε κλαδί το ένα τρίτο.

Καλό είναι να προσπαθείτε να δώσετε και ένα σχήμα στη γαρδένια σας καθώς την κλαδεύετε π.χ. μπάλα ή ομπρέλα.

Προσοχή! Όταν δούμε ξερά, μαραμένα, κιτρινισμένα φύλλα και ο,τιδήποτε άλλο που δεν μας αρέσει κόβουμε ένα κλωναράκι και το πάμε στον ειδικό, αλλιώς υπάρχει κίνδυνος να χάσουμε το φυτό.

—Φύτευση

-Σε εδαφικό υπόστρωμα

Κόβουμε ένα υγιές μόσχευμα από το μητρικό φυτό και το φυτεύουμε σε μείγμα τύρφης και περλίτη σε ίσα μέρη ή εναλλακτικά σε μείγμα από καστανόχωμα και άμμο σε αναλογία 4 προς 1. Για καλύτερα αποτελέσματα τα μοσχεύματα που κόβουμε είναι από κορυφές βλαστών μήκους 15 εκατοστών περίπου και μάλιστα με μπουμπούκι.

Αφαιρούμε τα χαμηλότερα φύλλα αφήνοντας τα δύο κορυφαία. Γεμίζουμε ένα καθαρό γλαστράκι με το εδαφικό μείγμα, αφού καλύψουμε την τρύπα του με σπασμένα κεραμίδια ή χαλίκια. **Τοποθετούμε το μόσχευμα μέσα στο χώμα** και το πιέζουμε καλά με τα δάχτυλά μας για να έρθει σε επαφή το μόσχευμα με το χώμα. Αν χρησιμοποιήσουμε ορμόνη ριζοβολής, θα έχουμε καλύτερα αποτελέσματα. Ποτίζουμε και καλύπτουμε το γλαστράκι με ένα διάφανο ποτήρι ή μια σακούλα. Για να ριζοβολήσει, είναι απαραίτητο να βρίσκεται σε ατμοσφαιρα ζεστή και υγρή. Αν κάποια φορά σηκώσουμε το ποτήρι, θα πρέπει να ποτίσουμε για να αντικατασταθεί η χαμένη υγρασία. Χρειάζονται ένας ή δύο μήνες για να φανεί αν τα μοσχεύματα ριζοβόλησαν.

-Σε νερό

Αντί για χώμα **η γαρδένια μπορεί να ριζοβολήσει σε νερό**, ακόμη και σε ένα ποτήρι.

Για το μόσχευμα ισχύει ότι και πριν. Εκείνο που έχει σημασία είναι να μπορέσουμε να το σταθεροποιήσουμε μέσα στο ποτήρι. Για να το πετύχουμε, κόβουμε ένα σκληρό χαρτόνι σε διαστάσεις λίγο μεγαλύτερες από το άνοιγμα του ποτηριού. Σχίζουμε λίγο το χαρτόνι στο κέντρο του και στη σχισμή στερεώνουμε το μόσχευμα, έτσι ώστε το τμήμα που δεν έχει φύλλα να βρίσκεται μέσα στο νερό. Μετά απλώς περιμένουμε να ριζώσει. Αν μάλιστα βάλουμε μέσα στο δοχείο μερικά κομματάκια ξυλοκάρβουνο δεν θα χρειαστεί να αλλάξουμε καθόλου το νερό. Αν δεν το κάνουμε, θα πρέπει να αλλάζουμε το νερό κάθε εβδομάδα. Όταν εμφανιστούν αρκετές ρίζες, τότε μπορούμε πια να φυτέψουμε τη γαρδένια μας στο χώμα.

Πηγή:econews